

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/241/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319202638
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5319202638.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci navrhovateľov: 1/ J. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX/XXX, XXX XX Y., 2/ X. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XXA, XXX XX Y., 3/ E. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX Y., zastúpení spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, proti odporcom: 1/ U. Q., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. O. XXX, 2/ Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. O. XXX, 3/ V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. O. XXX, 4/ B. B. nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. O. XXX., v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č.k. 4C/69/2019-31 zo dňa 04. októbra 2019, takto

rozhodol:

Odvolanie navrhovateľov v rade 1/ až 3/ o d m i e t a .

Odporcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd postupom podľa § 327 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) odmietol návrh navrhovateľov v rade 1/ až 3/ (ďalej „navrhovateľa“) na nariadenie neodkladného opatrenia doručený súdu dňa 04.10.2019.
2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 04.10.2019 sa navrhovateľa domáhajú vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcom v rade 1/ až 4/ (ďalej „odporcovia“) povinnosť zdržať sa akéhokoľvek užívania a akéhokoľvek zásahu do nehnuteľnosti - chaty bez súpisného čísla na parcele CKN 4245, kat. úz. W. O..
3. Z listín predložených súdu nevyplývalo vlastnícke právo navrhovateľov k uvedenej nehnuteľnosti, preto boli povinní v návrhu uviesť rozhodujúce skutkové tvrdenia, aký je ich titul nadobudnutia vlastníckeho práva podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka (kúpa, dar, dedenie a podobne) a osvedčiť vlastnícke právo dôkazmi. V návrhu navrhovateľa neuviedli právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe čoho súd konštatoval, že o takom neurčitom návrhu nemožno konať, rozhodnúť a takýto stav bráni ďalšiemu konaniu a rozhodnutiu o podanom návrhu. Zároveň okresný súd považoval výrok navrhovaného neodkladného opatrenia za neurčitý, nepreskúmateľný a nevykonateľný, keď navrhovateľa nekonkretizovali spôsob užívania, ktorého sa malo neodkladné opatrenie v prípade jeho nariadenia týkať. Navrhovateľmi uvedený petit bráni preskúmaniu, dokazovaniu, rozhodnutiu súdu a znamenal by v konečnom dôsledku to, že všeobecný pojem (neurčitý, nevykonateľný) by nebol záväzný, pretože každá strana konania by si vyložila pojem vo svoj prospech. Taktiež nemal súd za určité a preskúmateľné, či navrhované neodkladné opatrenie skutočne smeruje k zabezpečeniu práva, ktoré má byť uplatnené v žalobe na určenie vlastníckeho práva uvádzané navrhovateľmi v podanom návrhu alebo v žalobe podľa § 126 Občianskeho zákonníka. Je potom neurčité a nepreskúmateľné, aký konkrétny zásah chcú navrhovateľa zakázať, keď k zásahu ku dňu rozhodovania už došlo (vyrezanie otvoru do chaty). Súd môže zakázať

len také konanie, také zásahy, ktoré existujú alebo trvajú ku dňu rozhodovania súdu. Nejasnosť a neurčitosť návrhu vyplýva aj z celého obsahu návrhu, v ktorom navrhovatelia neuvádzajú žiadne časové údaje - dátumy (kedy nadobudli vlastnícke právo, akým spôsobom, odkedy - dokedy nerušenie užívali predmet vlastníctva, kedy došlo k rušeniu užívania a podobne. S prihliadnutím na uvedené súd návrh navrhovateľov ako celok zamietol.

4. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovatelia, ktorí sa domáhali jeho zmeny tak, že odvolací súd nariadi neodkladné opatrenie navrhovanom znení, alternatívne napadnuté uznesenie okresného súdu zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené neboli.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, odvolanie navrhovateľov podľa § 386 písm. c/ CSP o d m i e t o l .

7. Krajský súd prispôbil terminológiu novej úprave civilného sporového konania, keď v rozhodnutí na označenie procesných strán použil pojmy „navrhovateľ“, „odporca“, namiesto „žalobca“, „žalovaný“, ako sa to uvádza v prvoinštančnom rozhodnutí, dávajúc tým najavo, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný pred podaním žaloby vo veci samej.

8. Primárne je potrebné zdôrazniť, že podanie vo veci samej je definované v ust. § 123 ods. 2 CSP. Je ním najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

9. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo aj v prípade, že súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec prejednal (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo/83/2017 zo dňa 14. júna 2017).

10. Iba v prípade, že neodkladné opatrenie má povahu rozhodnutia vo veci samej, je odôvodnený postup súdu podľa § 129 ods. 1 CSP. Len vtedy je súd povinný pred svojím rozhodnutím o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vyzvať navrhovateľa na opravu a doplnenie jeho podania (návrhu na vydanie neodkladného opatrenia), a to za situácie, ak z neho nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné a nezrozumiteľné.

11. V prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré nie je podaním vo veci samej, (ako je tomu aj v prejednávanej veci) však zákon upravuje odlišný procesný postup súdu. Ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný alebo neurčitý, súd v súlade s ust. § 327 CSP taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

12. S prihliadnutím na navrhovaný petit, ako aj na tvrdenia navrhovateľov o úmysle podať následne po vydaní rozhodnutia o neodkladnom opatrení žalobu vo veci samej (o určenie vlastníckeho práva) je zrejmé, že navrhovatelia podali odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým súd odmietol ich návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré nie je podaním vo veci samej. S poukazom na znenie ust. § 355 ods. 2 CSP odvolací súd skúmal, či zákon proti takémuto rozhodnutiu odvolanie pripúšťa.

13. Podľa ust. § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

14. Odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné (§ 386 písm. c/ CSP).

15. V zmysle § 357 písm. b/ CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odmietnutí podania vo veci samej.

16. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 357 CSP taxatívne vymenúva prípady, v ktorých pripúšťa možnosť podania odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie. V predmetnom zákonom ustanovení zákonodarca jednoznačne špecifikoval prípady, v ktorých je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné. Nakoľko ustanovenie § 357 CSP neobsahuje uznesenie, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o odmietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré nie je podaním vo veci samej, je zrejmé, že zákon proti uvedenému typu súdneho rozhodnutia možnosť podať odvolanie nepripúšťa (§ 357 písm. b/ CSP a contrario).

17. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolanie navrhovateľov postupom podľa § 386 písm. c/ CSP o d m i e t o l .

18. Odvolací súd dodáva, že na neprípustnosti odvolania proti predmetnému uzneseniu nič nemení ani skutočnosť, že účastníci konania boli súdom prvej inštancie v napadnutom uznesení poučení o možnosti podať proti nemu odvolanie. Uvedená skutočnosť nezakladá ich procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. Civilný sporový poriadok v ust. § 362 ods. 3 poskytuje stranám (účastníkom) ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnuteľného rozhodnutia čo však nie je situácia, ktorá vznikla v danom prípade. V prejednáwanej veci teda nezaložil súd prvej inštancie možnosť podania odvolania nesprávnym poučením proti uzneseniu, proti ktorému je možnosť podania odvolania ex lege vylúčená.

19. V prípade odmietnutia odvolania sa odvolací nemôže zaoberať vecnou správnosťou napadnutého uznesenia a jeho preskúmaním na základe námietok odvolateľa uvedených v jeho opravnom prostriedku. Uvedený postup vyplýva z článku 2 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že odporcom nárok na ich náhradu nepriznal.

21. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách konania v prípade, že odvolanie je odmietnuté. Preto je nutné o trovách odvolacieho konania rozhodnúť analogicky podľa § 256 ods. 1 CSP, ktoré upravuje problematiku najbližšiu odmietnutiu odvolania, lebo v tomto prípade konanie končí bez toho, aby odvolací súd rozhodoval o veci samej, a to v dôsledku procesného zavinenia sporovej stany (účastníka konania), ktorá podala odvolanie proti uzneseniu, proti ktorému odvolanie prípustné nie je - v danom prípade navrhovateľov.

22. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že odporcom v aktuálnom odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie prvoinštančného súdu o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel absentuje, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu/ účastníkov konania (prvej preto, že ju na to neopravňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesení NS SR sp. zn. 6 Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

23. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).